บทที่ 3
ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของพนักงานสังกัดสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของพนักงานสังกัดสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง อันประกอบด้วย

1. บัญชีออมใจ
2. ความสมดุลในการดำเนินชีวิต
3. อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ
4. อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ
5. อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน
6. อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ
7. อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา
8. อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง
9. อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

และตัวแปรลักษณะทั่วไปได้แก่

- เพศ
- อายุ
- ลำดับในครอบครัว/จำนวนพี่น้อง
- สถานภาพสมรส
- ลักษณะครอบครัว/การอยู่อาศัยร่วมกัน
- จำนวนสมาชิกในครอบครัว

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

- บทบาทในครอบครัว
- จำนวนเพื่อนสนิท
- ระดับการศึกษาสูงสุด
- ระดับตำแหน่งงาน
- สังกัด
- จำนวนเพื่อนร่วมงานที่ทำงานเกี่ยวข้องด้วยเป็นประจำ
- จำนวนผู้ใต้บังคับบัญชา
- รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- ระยะเวลาที่ร่วมงานกับองค์กร
- การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมขององค์กร
- การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ
- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางองค์กรจัดให้
- ประสบการณ์การเรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ พนักงานสังกัดสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 238 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 3 มกราคม 2555)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้มีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น หลักการ ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยการค้นคว้าจากหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยหนังสือหลักที่ใช้ในการอ้างอิงในการศึกษานี้คือ The 7 habits of Highly Effective People: เจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย สงกรานต์ จิตสุทธิภากร (2546) เพื่อความสะดวกต่อการทำความเข้าใจแต่ยังคงไว้ซึ่งเนื้อหา และใจความสำคัญตามหลักการของ Stephen R. Covey

2. ใช้แบบสอบถามที่ผ่านการปรับจากแบบสอบถามเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แนวคิดเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ ธัตธ์ธนนญ์ เกียรติไชยากร (2553)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ด้วยการให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยการศึกษาครั้งนี้จะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานสังกัดสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งหมด 238 คน โดยใช้แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เป็นการประเมินตนเองในด้านแบบวัดบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ซึ่งพัฒนาโดยธัตธ์ธนนญ์ เกียรติไชยากร (2554: 286-291) ดัดแปลงมาจากเครื่องมือของ Stephen R. Covey (2012: ออนไลน์) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ได้แก่ เพศ อายุ ลำดับในครอบครัว/จำนวนพี่น้อง สถานภาพสมรส ลักษณะครอบครัว/การอยู่อาศัยร่วมกัน จำนวนสมาชิกในครอบครัว บทบาทในครอบครัว จำนวนเพื่อนสนิท ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับตำแหน่งงาน สังกัด จำนวนเพื่อนร่วมงานที่ทำงานเกี่ยวข้องด้วยเป็นประจำ จำนวนผู้ใต้บังคับบัญชา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่ร่วมงานกับองค์กร การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมขององค์กร การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางองค์กรจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง

ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง ตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ของ Stephen R. Covey อันประกอบด้วย แบบวัดบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

รายละเอียดของแบบประเมินตนเอง แบ่งออกเป็น 9 ส่วนหลัก ในแต่ละส่วนประกอบด้วยข้อความจำนวน 3 ข้อความ ดังนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1. บัญชีออมใจ
    - ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
    - ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและให้คุณค่าต่อข้อผูกพัน
    - ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง
2. ความสมดุลในการดำเนินชีวิต
    - ฉันสามารถรักษาความสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม
    - เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงความเกี่ยวข้องและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้
    - ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ
3. อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอคทีฟ
    - ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้
    - ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้
    - ฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง
4. อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ
    - ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต
    - ฉันจัดการและตระเตรียมสิ่งต่างๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่งนั้นๆ แบบฉุกเฉิน
    - ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ
5. อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน
    - ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ)
    - ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายในแต่ละวัน
    - สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันประสบความสำเร็จในชีวิต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6. อุปนิสัยที่ 4 คิดแบบชนะ/ชนะ
   - ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่าๆ กับของฉันเอง
   - ฉันร่วมมือกับผู้อื่น
   - เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์
7. อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา
   - ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคนอื่น
   - ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น
   - เวลาฟัง ฉันพยายามมองสิ่งต่างๆ จากมุมมองของคนอื่น ไม่ใช่แค่ของฉันอย่างเดียว
8. อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง
   - ฉันให้คุณค่าและค้นหาความสามารถที่อยู่ภายในของผู้อื่น
   - ฉันเป็นคนที่สร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่ใหม่และดีกว่า
   - ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น
9. อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ
   - ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน
   - ฉันพยายามอย่างหนักที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น
   - ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต

ลักษณะของแบบประเมินตนเองนั้น เป็นการประเมินตนเองว่า ตนเองได้แสดงลักษณะตามข้อความแต่ละข้อความในแบบประเมินตนเองได้ในระดับมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งการประเมินตนเองในแต่ละข้อความออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับน้อยที่สุด
2 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับน้อย
3 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับค่อนข้างน้อย
4 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับค่อนข้างมาก
5 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับมาก
6 คะแนน แสดงถึง ประเมินตนเองในระดับมากที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดเมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว นำมาป้อนข้อมูลและวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลคะแนนจากแบบประเมินตนเองมีวิธีประมวลผลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยของแบบประเมินตนเอง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยนั้นอยู่ในช่วงใด ซึ่งกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของคะแนนได้ด้วยการหาอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) แสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}}$$

โดยค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย คำนวณได้จาก คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ หักลบด้วยคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้

คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ คือ 6 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้ คือ 1 คะแนน

ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย 6 - 1 คะแนน เท่ากับ 5 คะแนน

จำนวนอันตรภาคชั้น (จำนวนช่วงของคะแนน) เท่ากับ 6 ชั้น

แทนค่า

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{5 คะแนน}}{\text{6 ชั้น}}$$

$$= \text{0.83 คะแนนต่อชั้น}$$

จึงได้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้

1.00 - 1.83 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด

1.84 - 2.67 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย

2.68 - 3.50 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย

3.51 - 4.33 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก

4.34 - 5.17 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมาก

5.18 - 6.00 คะแนน แสดงถึง มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

2. ประเมินผลในภาพรวมของเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

3. ประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 2 อุปนิสัยที่ 3 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

4. ประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 6 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของประชากร โดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สำหรับตัวแปรได้แก่ เพศ อายุ ลำดับในครอบครัว/จำนวนพี่น้อง สถานภาพสมรส ลักษณะครอบครัว/การอยู่อาศัยร่วมกัน จำนวนสมาชิกในครอบครัว บทบาทในครอบครัว จำนวนเพื่อนสนิท ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับตำแหน่งงาน สังกัด จำนวนเพื่อนร่วมงานที่ทำงานเกี่ยวข้องด้วยเป็นประจำ จำนวนผู้ใต้บังคับบัญชา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่ร่วมงานกับองค์กร การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมขององค์กร การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางองค์กรจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยของระดับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง และข้อมูลค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และภาพรวมเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงโดยใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงได้แก่ บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตน อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามคุณลักษณะทั่วไป โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-Way ANOVA) และการเปรียบเทียบพหุคูณ ใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างอุปนิสัยตามหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงได้แก่ บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 และความสัมพันธ์กับคุณลักษณะทั่วไป ด้านจำนวนเพื่อนร่วมงานที่ทำงานเกี่ยวข้องด้วยเป็นประจำ ระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางองค์กรจัดให้ และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับหลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) ซึ่งจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ มีลักษณะความสัมพันธ์ ระดับ หรือขนาดความสัมพันธ์ โดยแสดงค่าระดับหรือขนาดความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปรคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ซึ่งมักเขียนแทนด้วยสัญลักษณ์ r หรือสัญลักษณ์อื่นๆ ตามที่นักสถิติกำหนดขึ้น โดยในที่นี้จะแทนด้วยสัญลักษณ์ r ซึ่งอธิบายความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และเครื่องหมายหน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ดังนี้ (สมเดช บุญประจักษ์, 2551)

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.90 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันระดับสูงมาก
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.70-0.90 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันระดับสูง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.30-0.69 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยกว่า 0.30 ถือว่า มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.00 ถือว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง
- เครื่องหมาย + และ – หน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงถึงทิศทางของความสัมพันธ์

  โดย เครื่องหมาย + แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

  เครื่องหมาย - แสดงว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้สถานที่ในการดำเนินการศึกษาคือ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสถานที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 1 (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 7 เดือน โดยได้ดำเนินการศึกษาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2555 ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2555 โดยทำการเก็บข้อมูล ตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2555 ถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2555

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved